

NOTAT

Dato 13. november 2013
J. nr. 2013-1873

Høringsnotat

Høring vedrørende forslag til ændring af postloven

1. Indledning

Trafikstyrelsen har den 13. september 2013 sendt udkast til forslag til lov om ændring af postloven til høring hos følgende organisationer og virksomheder mv.

3F, AE (Arbejderbevægelsens erhvervsråd), Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik, Bladkompagniet A/S, Coop Danmark A/S, Danmarks Rederiforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Erhverv, Danske Fragtmænd, Danske Handicaporganisationer (DH), Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Dansk Standard, Danske Bank A/S, Danske Lokalaviser - Provinsens Distriktsblade, Danske Medier, Danske Regioner, Danske Specialmedier, Danske Speditører, Det Centrale Handicapråd, DI (Dansk Industri), Distributionservice A/S, DSK (De Samvirkende Købmænd), DTL (Dansk Transport og Logistik), FDIH (Foreningen for Distance- og Internethandel), Finansrådet, FK Distribution A/S, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, GLS Denmark A/S, HK/Post & Kommunikation, Håndværksrådet, International Transport Danmark (ITD), KL (Kommunernes Landsforening), Kreativitet & Kommunikation, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, LO (Landsorganisationen i Danmark), Post Danmark A/S, Realkreditrådet, Offentligt Ansattes Organisationer, Sammenslutningen af Danske Småøer, Specialmedierne, UGE-AVISERNE, ÆldreSagen.

Lovforslaget har endvidere været offentliggjort på høringsportalen.

Høringsfristen udløb den 10. oktober 2013.

Coop Danmark A/S har meddelt, at selskabet ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Der er herudover modtaget høringssvar fra følgende organisationer og virksomheder mv.:

3F



Dagbladenes Distributionsnet,
Dansk Blindesamfund,
Dansk Erhverv,
Dansk Industri,
Danske Speditører,
Forbrugerombudsmanden,
KL,
Landsforeningen Landsbyerne i Danmark
Post Danmark A/S,
Sammenslutningen af Danske Småøer og
ÆldreSagen.

1. Høringssvarene

I det følgende refereres og kommenteres de indkomne bemærkninger fra høringssvarene.

Høringsnotatet er sammenfattet således, at de mere omfattende og principielle høringssvar gengives og kommenteres først. Transportministeriets kommentarer er angivet efterfølgende i kursiv.

Post Danmark A/S (Post Danmark) er overordnet af den opfattelse, at indholdet i den nye politiske aftale fra 26. juni 2013 giver en stor grad af sammenhæng mellem regulering, markedets udvikling og kundernes behov.

Post Danmark understreger indledningsvis, at virksomheden gennem de seneste år har oplevet drastiske fald i brevmængden, som primært skyldes konkurrencen fra digitale alternativer. Digitaliseringen vil få yderligere effekt, når den digitale kommunikation mellem det offentlige og borgerne gøres obligatorisk.

Også i posthusnettet er der sket en meget stor ændring i, hvad kunderne efterspørger af ydelser. Borgerne bruger i dag fortrinsvis posthusnettet til at sende og modtage breve og pakker og købe frimærker. Således drejer 99 % af alle ekspeditioner i posthusnettet sig om disse basale postydelser. Meget få kunder benytter sig af Post Danmarks særlige serviceydelser, såsom forsendelse af værdipakker, afleveringsattester m.v. Der er derfor ikke samme behov som tidligere for, at disse ”nicheydelser” tilbydes overalt i postbetjeningsnettet.

Post Danmark udtrykker stor tilfredshed med, at det politiske forlig om en ændring af postloven tager hensyn til markedsudviklingen, således at Post Danmark får fleksibilitet til at håndtere de ændrede kundebehov og de deraf meget udfordrende markedsvilkår.

Post Danmark finder, at der med forslaget til nyt punkt i postlovens § 3, stk. 5, (lovforslagets § 1, nr. 1) skabes den nødvendige klare hjemmel til at indskrænke området for, hvornår det kræver tilladelse at udøve erhvervmæssig befordring af pakker, og finder det samtidig positivt, at det i bemærkningerne til den fore-



slåede bestemmelse udtrykkeligt er anført, at det er en forudsætning for at være undtaget tilladelseskravet, at der er tale om en forud for befordringen indgået kontrakt med afsender, der omfatter forsendelse af en flerhed af pakker (kontraktpakker).

Post Danmark har endvidere med tilfredshed noteret sig, at det i lovbemærkningerne er præciseret, at de øvrige regler i postloven stadig finder anvendelse på kontraktpakker. Det er vigtigt, at reglerne om posthjemmeligheden, korrekt omdeling etc. også skal iagttages for så vidt angår disse pakker.

Post Danmark administrerer ”post til døren”-ordningen på vegne af postbranchen og finder det glædeligt, at det med forslaget til ændring af postlovens § 9, stk. 1 og 2, (lovforslagets § 1, nr. 2) bliver præciseret, at en bevilling af post til døren alene gælder for én adresse, nemlig den pågældende postmodtagers folkeregisteradresse.

Forslaget til ændring af postlovens § 15, stk. 1, (lovforslagets § 1, nr. 3) om hjemmel til, at ændringerne i vilkårene for varetagelse af befordringspligten, jf. den politiske aftale, vil kunne udmøntes i den kommende individuelle tilladelse til Post Danmark, er af stor betydning for Post Danmark og vil skabe de nødvendige rammer for, at Post Danmark får fleksibilitet til at håndtere de ændrede kundebehov. Forslaget sikrer den fornødne fleksibilitet i regelgrundlaget, således at kravene til befordringspligten om nødvendigt hurtigt kan tilpasses fremtidige ændringer i situationen på postmarkedet og i kundernes efterspørgsel, hvis der er politisk enighed herom.

Post Danmark hilser forslaget om at give mulighed for at reducere antallet af omdelingsdage for breve, men med bibeholdelse af en 6-dages serviceuge, velkommen. Post Danmark har endvidere med tilfredshed noteret sig, at det kan komme på tale at ændre kravet til en egentlig 5-dages omdelingsuge, hvis der måtte opstå behov herfor.

I overensstemmelse med EU-direktivets art. 3, stk. 3, går Post Danmark i øvrigt ud fra, at kravene i den individuelle tilladelse til omdeling af de befordringspligtige forsendelser vil blive udformet som minimumskrav. Post Danmark foretager i dag omdeling af adresserede pakker mandag til fredag, men overvejer at udvide antallet af omdelingsdage, således at pakker fremover også vil blive omdelt om lørdagen.

Det er efter Post Danmarks opfattelse positivt, at der med forslaget til ændring af postlovens § 28, stk. 1, (lovforslagets § 1, nr. 4) indføres en klar hjemmel til at kunne straffe overtrædelser af ordensforskrifterne i postlovens § 7, stk. 1 og 2, vedrørende omdeling og udlevering af forsendelser. Dette gør sig ikke mindst gældende for så vidt angår kontraktpakker, der ikke er omfattet af de tilsvarende ordensmæssige regler i bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomheder.



Post Danmark foreslår i den forbindelse at ensrette ordlyden af postlovens § 7, stk. 1, om omdeling af forsendelser, med affattelsen af Trafikstyrelsens bekendtgørelse nr. 727 om postbefordring og postvirksomheder, der i § 8, stk. 1, regulerer det samme forhold. Efter Post Danmarks opfattelse bør det således udtrykkeligt anføres i postlovens § 7, stk. 1, 1. pkt., at omdeling af forsendelser kan ske til en person på adressen, således at eksempelvis pakker fortsat kan afleveres personligt, herunder til et medlem af modtagerens husstand, uden at etablering af et egentligt fuldmagtsforhold er nødvendigt. Af samme årsag finder Post Danmark, at det anførte i bemærkningerne til forslaget til ændring af postlovens § 28, stk. 1, om, at adresserede forsendelser derudover ”alene må udleveres til den, der har fået fuldmagt til at modtage forsendelsen”, bør udgå eller ændres.

I postlovens § 7, stk. 1, 2. pkt., bør det i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 8, stk. 1, tilføjes, at forsendelser kan leveres til en automat. I dag bliver et stort antal pakker leveret til en af Post Danmarks Pakkebokse (tidligere Døgnposten, som pr. 1. september 2013 har skiftet navn til ”Pakkeboksen”) frem for til et postbetjeningssted.

Kommentarer

Transportministeriet kan oplyse, at de såkaldte kontraktpakker på op til 20 kg siden lovens ikrafttræden 1. januar 2011 har været undtaget fra postlovens tilladelsespligt og dermed samtidig fra udligningsordningen i postlovens § 18. De øvrige overordnede, relevante regler i postloven har af hensyn til forbrugerbeskyttelsen ligeledes været gældende for disse adresserede kontraktpakker, herunder reglerne om posthæmmeligheden, om korrekt omdeling etc.

På baggrund af høringen, jf. efterfølgende høringssvar fra Dansk Erhverv, har Transportministeriet imidlertid besluttet at ændre lovforslaget og foreslå klar hjemmel i selve lovteksten til afgrænsningen mellem det tilladelsespligtige område og kontraktpakkerne i stedet for som i det forslag, som blev udsendt i høring, at foreslå en bemyndigelsesbestemmelse.

Det er på den baggrund samtidig hensigten, at kontraktpakkerne efter lovens ikrafttræden frit skal kunne indsamles, befordres og omdeles af enhver virksomhed uden krav om, at virksomheden skal være underlagt hverken postlovens tilladelseskrav eller lovens øvrige, ordensmæssige regler. Undtagelsen gælder dog ikke for den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring af kontraktpakker fra erhvervsafsendere til forbrugere, idet disse kontraktpakker fortsat vil være omfattet af befordringspligten.

Det er Transportministeriets vurdering, at det skaber uklarhed, når en virksomhed ikke er underlagt en central bestemmelse i postloven (tilladelsespligten), men alligevel er omfattet af lovens øvrige, ordensmæssige bestemmelser.



Trafikstyrelsen har ikke nogen reel sanktionsmulighed, hvis en virksomhed opererer uden tilladelse.

Side 5/16

Forslaget vedrørende kontraktpakkerne indebærer derfor, at postloven ikke finder anvendelse for disse pakker. Trafikstyrelsen skal ikke føre tilsyn med omdelingen af disse, medmindre der er tale om den befordringspligtige post-virksomheds omdeling af befordringspligtige kontraktpakker, jf. ovenfor. Forbrugerbeskyttelsen i relation til øvrige kontraktpakker varetages herefter i medfør af de almindelige regler for forbrugerbeskyttelse, herunder af Forbrugerombudsmanden.

Yderligere præciseringer i de ordensmæssige regler om aflevering af almindelige postpakker, herunder om at aflevering af forsendelser også kan ske til modtageren personligt, herunder til et medlem af husstanden, eller at pakkeforsendelser ligeledes kan leveres til en automat, skønnes ikke nødvendigvis at burde foretages i selve lovtæksten, men bør overlades til at blive fastsat i de administrative forskrifter, der vil blive udstedt i medfør af loven.

Det bemærkes, at kravene til omdeling af de befordringspligtige forsendelser som hidtil vil blive fastlagt i den individuelle tilladelse til Post Danmark A/S som en forpligtelse. Bestemmelsen i den nuværende individuelle tilladelse er således udformet, hvad angår servicekravet for pakker: ”For indenlandske adresserede pakker er servicekravet dag-til-dag befordring mandag til fredag mellem alle byer, undtagen til Bornholm, hvor en ekstra dag må påregnes.”

Generelt vil Post Danmark A/S altid kunne tilbyde en service, som ligger ud over, hvad virksomheden er forpligtet til.

Dansk Erhverv kan acceptere den tilpasning af befordringspligten, som den politiske aftale bag lovforslaget indeholder. Dog er det meget beklageligt, at der i forbindelse med revisionen af postloven ikke samtidig har været fokus på, hvorfor de danske priser på postdistribution er så meget højere end i sammenlignelige lande. En ny analyse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (KFST) viser for eksempel, at danske forbrugere betaler op til 36 procent mere for at modtage pakker fra e-handelsvirksomheder end i andre lande.

Dansk Erhverv er enig med KFST i, at dette til dels kan forklares ved, at konkurrencen på postområdet ikke er velfungerende i Danmark på grund af Post Danmarks meget dominerede position i dette marked. Konkurrencen kan forbedres, hvis Post Danmarks brede momsfrigørelse tilpasses, så den ikke fremover omfatter masseforsendelser på forhandlede vilkår.

Lovforslaget medfører nye forpligtelser på virksomheder, der ikke tidligere har skullet indhente en godkendelse som postvirksomhed og dermed ikke i dag er omfattet af loven og lovens bekendtgørelser. Det vil Dansk Erhverv advare mod, da det kan blive en helt uoverskuelig indgriben i driften hos en række



transportvirksomheder, der ikke hidtil har været omfattet af postlovens regulering. Dansk Erhverv anbefaler derfor, at det defineres klart i loven, hvad der forstås ved erhvervsmæssig postbefordring, samt hvilke paragraffer i postloven der omfatter transportvirksomheder, der ikke er godkendte postvirksomheder.

Dansk Erhverv vil fastholde, at kurérvirksomheder samt virksomheder der distribuerer pakker efter en individuel kontrakt mellem transportvirksomheden og afsenderen, ikke skal være omfattet af postloven. Dette bør udstrækkes til også at omfatte virksomheder, der distribuerer breve efter en individuel kontrakt mellem transportvirksomheden og afsenderen.

Endelig mener Dansk Erhverv, at postlovens § 18 om en udligningsordning bør revideres, så retssikkerheden for postvirksomheder, der kan blive pålagt at betale bidrag til Post Danmark, forbedres. Virksomheder, der skal bidrage til udligningsordningen, bør have adgang til – og ret til at kommentere – den dokumentation og de beregninger, som Post Danmark forelægger for Transportministeriet som beslutningsgrundlag for spørgsmålet om, hvorvidt udligningsordningen skal iværksættes.

Specifikke bemærkninger fra Dansk Erhverv

Med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 1, om præcisering vedrørende postbefordring af pakker omfattet af en forudgående kontrakt er Dansk Erhverv enig i, at befordring af pakker leveret efter en kontrakt med afsenderen fortsat ikke skal kræve en tilladelse som postvirksomhed.

Et flertal i Folketinget gav i forbindelse med betænkningerne til seneste revidering af postloven udtryk for, at der kun skulle være krav om godkendelse som postvirksomhed, hvis virksomheden udførte distribution af pakker under bestemte vilkår. For at adskille pakkepost fra andre typer af distributionsaktiviteter - som kurérpost, godsdistribution og spedition - blev det afklaret, at pakkepost indebærer, at pakker kan indleveres til en postvirksomhed til distribution i virksomhedens generelle produktions- og omdelingsstrøm til listepriiser. Som konsekvens heraf blev pakker omfattet af en individuel kontrakt mellem transportvirksomheden og afsenderen ikke omfattet af krav om godkendelse. Dansk Erhverv er enig med transportministeren og Folketingets flertal i denne afgrænsning.

Dansk Erhverv finder, at den forslåede bestemmelse er udtryk for en markant ændring af den gældende ret, som pålægger virksomheder, der ikke er postvirksomheder i lovens forstand, nye betydelige forpligtelser, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 1. Her nævnes, at forslaget alene indebærer, at postbefordring af adresserede pakker fortsat ikke kræver tilladelse efter postloven, men at pakker leveret efter kontrakt derimod fremover vil være omfattet af lovens øvrige bestemmelser. Det er efter Dansk Erhvervs opfattelse ikke tilfældet i dag, idet bekendtgørelse om postbefordring og postvirksomheder (nr. 727 af 24/06/2011) i § 1, stk. 4, anfører, at bekendtgørelsen ikke omfatter adresserede pakker, hvis



befordringen er omfattet af en kontrakt mellem transportvirksomheden og afsenderen. Disse transportvirksomheder har således ikke været omfattet af bekendtgørelsens bestemmelser om for eksempel offentligt tilsyn og klagesystem, bidrag til en udligningsordning, afleveringsforhold, mærkning af forsendelser med mere.

Dansk Erhverv advarer kraftigt mod, at udvide lovens dækningsområde så markant til virksomheder, der ikke i dag betragtes som postvirksomheder i lovens forstand. Det kan være en helt uoverskuelig indgriben i driften hos en række transportvirksomheder inden for kurértjenester, godstransport og anden form for distribution af f.eks. pakker efter kontrakt med afsenderen, og Dansk Erhverv anbefaler derfor, at man skriver den gældende bekendtgørelses bestemmelser (§ 1, stk. 4 og 5) direkte ind i loven, så det klart fremgår, at kurértjenester og pakker leveret efter en kontrakt mellem transportvirksomheden og afsenderen ikke skal betragtes som erhvervsmæssig postbefordring i lovens forstand. Dette er en så afgørende bestemmelse, at den bør besluttes politisk og skrives direkte ind i loven fremfor at overlades til transportministerens administrative beslutning, som lovforslaget lægger op til.

Samtidig skal det præciseres, at transportvirksomheder, hvis aktiviteter ikke kræver godkendelse som postvirksomhed, naturligvis ikke kan pålægges at bidrage til den udligningsordning, der kan blive iværksat for at understøtte Post Danmarks drift. Den gældende § 18 i postloven fastsætter, at det alene er postvirksomheder, der kan blive pålagt at betale bidrag til udligningsordningen. Postvirksomheder må i postlovens forstand være virksomheder, der er godkendte til at udføre erhvervsmæssig postbefordring.

Dansk Erhverv mener samtidig, at den foreslåede sondring mellem almindelig pakkepost og pakker distribueret efter kontrakt, bør afspejles i selve beforderingspligten. Pakker distribueret efter en kontrakt bør ikke være en del af Post Danmarks beforderingspligt. Virksomheder, der ønsker at indgå kontrakt om distribution på andre vilkår end den beforderingspligtige postvirksomheds listerpriser, bør ikke garanteres dette gennem en offentlig beforderingspligt.

Virksomheder, der ønsker at indgå en særlig aftale om levering af pakker, har rig mulighed for at forhandle sig frem til dette på det private marked hos en række pakkedistributører – herunder med Post Danmark. Skulle det mod al forventning ikke være muligt for hele eller dele af landet, kan virksomheden benytte sig af den beforderingspligtige pakkedistribution til listerpriser hos Post Danmark.

Det er en politisk beslutning om beforderingspligten skal være så omfattende, at den også omfatter pakkedistribution efter kontrakt. Flere lande i Europa har besluttet, at disse ydelser ikke skal være en del af beforderingspligten, da det trygt kan overlades til markedet.



Sondringen bestyrkes yderligere af EU-domstolens dom af 23. april 2009 vedrørende EU's sjette momsdirektiv og momsfratagelser for ydelser præsteret af det offentlige postvæsen (sag C-357/07). Her afgøres det, at postale ydelser leveret af det beforderingspligtige postselskab ikke kan være momsfrataget, hvis vilkårene for disse ydelser er forhandlet individuelt. Pakker distribueret på baggrund af en kontrakt må efter Dansk Erhvervs opfattelse i denne sammenhæng anses for at være forhandlet individuelt.

Dansk Erhverv mener på den baggrund, at det bør præciseres i loven, at pakker leveret efter kontrakt med afsenderen ikke er omfattet af beforderingspligten. Det samme bør gøre sig gældende for breve leveret efter kontrakt mellem transportvirksomheden og afsenderen.

Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2, om præciseringen vedrørende "post til døren".

Med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 3, om ændring af § 15, stk. 1, om vilkårene for opfyldelse af beforderingspligten har Danske Erhverv følgende bemærkninger:

- 1) Ingen bemærkninger.
- 2) Dansk Erhverv har ingen indvendinger mod, at mandagsudbringning til private husstande fjernes fra beforderingspligten. Dansk Erhverv ser ikke noget behov for det nye produkt, "Mandagsbrevet", da der vil være alternative løsninger, hvis det i sjældne tilfælde er nødvendigt at sende et brev til en privat husstand om mandagen. Påtænkes fremtidige ændringer i omdelingsdagene, vil Dansk Erhverv understrege behovet for at virksomheder og erhvervsdrivende fortsat kan sikres postservice mandag-lørdag.
- 3) Ingen bemærkninger.
- 4) Dansk Erhverv mener det bør defineres klarere, hvilke begrænsninger i postomdelingen, som transportministeren bemyndiges til at beslutte, da bemyndigelsen her er formuleret meget bredt.

Dansk Erhverv kan tilslutte sig lovforslagets § 1, nr. 4, om straf for overtrædelse af postlovens ordensmæssige bestemmelser for omdelingen under forudsætning af, at de berørte virksomheder har en billig og ikke administrativ tung mulighed for at bestride bøderne.

Det forudsættes, at en aftale med modtageren om at levere pakker til et alternativt omdelingssted, f.eks. naboen, kan imødekommes ved, at en distributør i sine generelle leveringsbetingelser angiver dette. Det kan for eksempel fremgå, når en modtager bestiller en vare og samtidig bestiller transport. Alternativt kan alle postvirksomheder sikres adgang til informationer om, hvilke husstande der er tilmeldt Post Danmarks Modtagerflex-ordning sammen med adgangen til modtagerdatabasen. For modtagerens synspunkt giver det god mening,



at en tilladelse til at stille pakken gælder alle leverandører og ikke kun Post Danmark, da de fleste modtagere har svært til at forholde sig til, hvilken distributør der leverer pakken. Ligeledes meldes for eksempel flytning også kun hos Post Danmark.

For at gøre det nemmest muligt for modtagerne bør andre distributører sikres adgang til at anvende Døgnposten (nu Pakkeposten), ligesom det i dag reguleres at andre distributører kan omdele post til Post Danmarks postboks efter forhandlede vilkår.

I den gældende postlov § 7 bør det fremgå, at transportvirksomheden kan udlevere pakker og andet til den myndige person, der måtte åbne døren ved henvendelse til husstanden. Det er ikke rimeligt at forlange, at man skal identificere sig for at kunne modtage en pakke i eget hjem.

Kommentarer

Transportministeriet kan oplyse, at de såkaldte kontraktpakker på op til 20 kg siden lovens ikrafttræden har været undtaget fra postlovens tilladelsespligt og dermed samtidig fra udligningsordningen i postlovens § 18. De øvrige overordnede, relevante regler i postloven har af hensyn til forbrugerbeskyttelsen ligeledes været gældende for disse adresserede kontraktpakker, herunder reglerne om posthæmmeligheden, om korrekt omdeling etc.

På baggrund af høringen, herunder navnlig høringssvaret fra Dansk Erhverv, har Transportministeriet imidlertid besluttet at ændre lovforslaget og foreslå klar hjemmel i selve lovtæksten til afgrænsningen mellem hvilke pakker, der er omfattet af postloven, og hvilke pakker, der ikke er omfattet af loven.

Det er således hensigten, at kontraktpakkerne efter lovens ikrafttræden frit skal kunne indsamles, befordres og omdeles af enhver virksomhed uden krav om, at virksomheden skal være underlagt hverken postlovens tilladelseskrav eller lovens øvrige, ordensmæssige regler. Undtagelsen gælder dog ikke for den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring af kontraktpakker fra erhvervsafsendere til forbrugere, idet disse kontraktpakker fortsat vil være omfattet af befordringspligten.

Forslaget vedrørende kontraktpakkerne indebærer derfor, at postloven ikke finder anvendelse for disse pakker. Trafikstyrelsen skal ikke føre tilsyn med omdelingen af disse, medmindre der er tale om den befordringspligtige postvirksomheds omdeling af befordringspligtige kontraktpakker, jf. ovenfor. Forbrugerbeskyttelsen i relation til øvrige kontraktpakker varetages herefter i medfør af de almindelige regler for forbrugerbeskyttelse, herunder af Forbrugerombudsmanden.



De øvrige tilkendegiivne ønsker og forslag til omfattende ændringer i postlovgivningen fra Dansk Erhverv, herunder begrænsninger af befordringspligten af hensyn til momslovgivningen, ligger klart uden for dette lovforslags formål og rammer, som er at udmønte den politiske aftale af 26. juni 2013, som er optrykt i lovforslaget.

Med hensyn til ønsket fra Dansk Erhverv om at få oplysningerne bag Post Danmarks Modtagerflex-ordning stillet til rådighed og få adgang til Pakkeposten bemærkes, at det efter Transportministeriets opfattelse ikke har været hensigten med et frit, konkurrencepræget postmarked, at andre postvirksomheder eller distributører skal kunne lukrere på sådanne markedsinitiativer, udviklet af den befordringspligtige postvirksomhed. Ønsket ligger i øvrigt uden for lovforslagets formål og rammer.

Dansk Industri lægger vægt på, at det foreslåede nye punkt i postlovens § 3, stk. 5, (lovforslagets § 1, nr. 1) ikke skal medføre ændringer i afgrænsningen af, hvilke virksomheder eller pakkeforsendelser der er omfattet af et tilladelseskrav og finder det positivt, at der nu skabes en lovgivningsmæssig klarhed herom.

Dansk Industri støtter herudover forslaget om at ændre postlovens § 15, stk. 1, (lovforslagets § 1, nr. 3) således, at transportministeren som hidtil i den individuelle tilladelse med den befordringspligtige postvirksomhed blandt andet kan fastsætte regler om service- og kvalitetskrav, og at ministeren administrativt i henhold til den politiske aftale skal kunne fastsætte vilkår, der fastlægger det øvrige indhold af befordringspligten.

Kommentarer

Med indførelse af klar hjemmel i selve lovteksten til at undtage kontraktpakker fra postlovens anvendelsesområde, lægges der ikke op til derudover at ændre ved den afgrænsning, der blev foretaget under behandlingen af lovforslaget til postloven i Folketinget.

Dagbladenes Distributionsnet (JP/Politikens Hus, Berlingske Media, Den Sydvestjydske Venstrepresse, DAO Distribution og Bladkompagniet A/S) noterer med glæde, at lovforslaget ikke i væsentlig grad forringer den nuværende konkurrencesituation i Danmark, selv om forslaget ikke opfylder en del af dagbladenes ønsker til postloven, såsom at Post Danmarks befordringspligt skal reduceres til alene at omfatte A- og B-breve, hvilket vil begrænse den konkurrencemæssige fordel for Post Danmark som følge af momsfrigtagelsen for befordringspligtige forsendelser.

Endvidere ønskes udligningsordningen i postlovens § 18 enten ophævet eller begrænset markant, idet ordningen i sin nuværende form betyder, at konkurrenter til den befordringspligtige postvirksomhed kan komme til at betale dob-



belt for den samme ydelse, ligesom prisdifferentiering og begrænsning i postomdelingen reelt allerede har løst de problemer med underskud på omdelingen i yderområderne, som vil kunne opstå for denne virksomhed.

Dagbladernes Distributionsnet påpeger, at man vil kunne tilbyde omdeling til stort set alle husstande i Danmark på søndage og også vil kunne gøre dette (udvidet til at omfatte samtlige husstande) på dage, hvor Post Danmark ikke ønsker at omdele, eksempelvis på mandage, hvor Post Danmark for fremtiden alene opretholder omdeling af dagblade til private.

Dagbladernes Distributionsnet er betænkelig ved den foreslåede bemyndigelsesregel i lovforslagets § 1, nr. 3, idet lovgivning via bekendtgørelser er et retssikkerhedsmæssigt problem. Dagbladernes Distributionsnet opfordrer derfor til, at bestemmelsen fjernes eller begrænses, og hvis forslaget fremmes, bør det samtidig være et krav, at en eventuel bekendtgørelse sendes i høring hos alle berørte parter.

Kommentarer

De tilkendegivne ønsker og forslag til ændringer i postlovgivningen, herunder begrænsninger af befordringspligten af hensyn til momslovgivningen og ændringer eller ophævelse af udligningsordningen, ligger klart uden for dette lovforslags formål og rammer dvs., udmøntningen af den politiske aftale af 26. juni 2013.

Med hensyn til Dagbladernes Distributionsnets betænkelighed ved bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 3, til, at ministeren uden fornyet forelæggelse for Folketinget administrativt vil kunne udmønte fremtidige politiske aftaler om indhold og omfang af befordringspligten, bemærkes, at bemyndigelsen alene gælder inden for rammerne af postloven og de politiske aftaler, som ligger til grund herfor. Som hidtil vil alle sådanne ændringer blive genstand for forudgående høring.

Danske Speditører finder det positivt, at lovforslaget giver hjemmel til, at udvalgte postbefordringer falder uden for postlovens tilladelseskrav.

Kommentarer

Hjemmelen til at undtage såkaldte kontraktpakker for tilladelseskravet udspringer af den gældende postlovs forarbejder. Ved lovforslaget indføres blot udtrykkelig hjemmel til afgrænsningen mellem kontraktpakkerne og den øvrige erhvervmæssige postbefordring i selve lovteksten, og der lægges ikke op til derudover at ændre ved den afgrænsning, der blev foretaget under behandlingen af lovforslaget til postloven i Folketinget.

Postbefordring og distribution af pakker fra erhvervsafsendere til erhvervsmodtagere samt fra erhvervsafsendere til private modtagere på baggrund af



en forudgående kontrakt mellem afsenderen og transport- eller distributionsvirksomheden, er således fortsat undtaget fra postlovens tilladelseskrav. Lovforslaget medfører endvidere, at de virksomheder, som indsamler, befordrer og omdeler kontraktpakker, ikke længere skal være bundet af de ordensmæssige krav i postloven til omdelingen, reglerne om posthæmmeligheden mv.

Baggrunden herfor er, at når en virksomhed ikke skal søge om tilladelse hos Trafikstyrelsen, så er styrelsen ikke nærmere bekendt med virksomheden. Virksomheden kan derfor heller ikke være genstand for tilsyn. Derudover har styrelsen ikke reelle sanktionsmuligheder, hvis der er tale om en virksomhed, der opererer uden tilladelse. Disse omstændigheder har ført til forslaget om, at kontraktpakker skal falde uden for postlovens anvendelsesområde, med mindre det drejer sig om kontraktpakker hos Post Danmark, som sendes af erhvervsafsendere til private modtagere.

3F – Fagligt Fælles Forbund fremhæver, at post- og logistikbranchen er en branche, hvor irregulære ansættelsesforhold er ved at indtage en stadig større del af markedet i form af social dumping. Post Danmark fremstår som en af de få postvirksomheder med ordnede og regulære forhold for de ansatte. Alene af den grund er det vigtigt, at der lovgivningsmæssigt gives virksomheden rimelige regulatoriske rammer at agere indenfor.

Lovforslaget imødekommer efter 3Fs opfattelse Post Danmarks ønsker om rimelige rammer for at kunne løse den samfundsmæssige forpligtelse, som udføres af Post Danmark.

Med hensyn til den del af lovforslaget, der drejer sig om muligheden for at give ministeren hjemmel til at reducere i antallet af omdelingsdage (§ 15, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3), er det 3Fs holdning, at det vil være oplagt at undlade postomdeling om lørdagen i stedet for om mandagen. Muligheden i lovforslaget for at indskrænke om mandagen indebærer således samtidig en mulighed for, at 3Fs medlemmer får konverteret fuldtids- til deltidsstillinger. Andre EU-lande har 5 dages omdeling fra mandag til fredag, og det danske marked er ikke så anderledes, at der er grund til afvige herfra, navnlig når det tages i betragtning, at rigtigt mange erhvervsdrivende i forvejen har en ordning, hvorefter de ikke får omdelt post om lørdagen.

Kommentarer

Adgangen til administrativt at reducere antallet af omdelingsdage af hensyn til Post Danmarks økonomi indgår som en væsentlig del af den politiske aftale af 26. juni 2013, som ligger til grund for lovforslaget. Transportministeriet bemærker herudover, at det har været Post Danmarks egen vurdering, at den markeds-mæssige effekt af at undlade postomdeling om lørdagen vil være større end ved at undlade postomdeling om mandagen.



Sammenslutningen af Danske Småøer (Sammenslutningen) finder overordnet set, at postbetjeningen af de danske småøer er essentiel for at opretholde levende helårssamfund. Sammenslutningen ønsker derfor ingen negativ særbehandling af småøerne, og ”Principper for betjening af øsamfund” bør derfor udgå af lovforslaget.

Sammenslutningen stiller sig uforstående overfor, at øsamfund specifikt nævnes i postloven med negative konsekvenser for postbefordringen på øerne til følge. Opretholdelsen af disse principper er i strid med afsnittet om befordringspligtens omfang: ”Post Danmark vil som befordringspligtig virksomhed fortsat være forpligtet til i hele landet at befordre adresserede breve m.v. [...]”. Principperne er derfor ensbetydende med negativ særbehandling af småøerne.

Øer med 1-10 fastboende (helårs) husstande samt øer med 11 -1.000 fastboende husstande bør have samme postbetjening som resten af landet, dvs. at der fortsat skal være sikkerhed for udbringning til adresser på øerne og ikke blot til brevkasseanlæg i havnen, således som principperne foreskriver.

Sammenslutningen vil samtidig pege på EU-Parlamentets resolution af 22. sept. 2010 vedrørende Lissabontraktatens Artikel 174, der påpeger, at der skal ydes særlige opmærksomhed til geografisk afsides beliggende områder såsom øer. De nævnte principper i postloven er derfor i strid med artikel 174.

Lovforslaget vil give forskellig service for betjeningsstederne på øerne. Særlig vil tre øer med meget lang sejlaftand fra fastlandet – Endelave (60 minutter), Tunø (60 minutter) og Omø (50 minutter) - blive ramt, når den foreslåede nedgradering fra betjeningssteder med fuld service til postshops finder sted. De tilbageværende betjeningssteder på øerne bør derfor opretholdes og med samme serviceniveau.

Endelig er Sammenslutningen bekymret over, at ministeren ved lovforslaget bemyndiges til administrativt at kunne udmønte fremtidige politiske aftaler inden for lovens rammer uden fornyet forelæggelse for Folketinget.

Kommentarer

Transportministeriet bemærker, at lovforslagets bestemmelser om postbetjeningen af øerne og det fremtidige net af betjeningssteder i det hele følger af den politiske aftale af 26. juni 2013, som ligger til grund for lovforslaget. Principperne herfor blev grundigt drøftet i forligskredsen bag aftalen.

Udover at videreføre de principper for postbetjeningen af de små øer uden fast broforbindelse, som har været gældende siden 2007, blev der af forligskredsen som led i aftalen taget flere nye hensyn til beboerne på disse øer, eksempelvis muligheden for på nærmere anførte betingelser at imødekomme et



ønske fra disse om postlevering til et brevkasseanlæg ved færgelejet på øen i stedet for levering på fastlandet.

Med hensyn til Sammenslutningens betænkelighed ved bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 3, til, at ministeren uden fornyet forelæggelse for Folketinget administrativt vil kunne udmønte fremtidige politiske aftaler om indhold og omfang af befordringspligten, bemærkes, at bemyndigelsen alene gælder inden for rammerne af postloven og de politiske aftaler, som ligger til grund herfor. Som hidtil vil alle sådanne ændringer blive genstand for forudgående høring.

ÆldreSagen henviser blandt andet til, at der i alt er mere end 300.000 personer over 65 år, der aldrig har været på Internettet. Der er således en stor gruppe særligt over 75 år, der ikke har mulighed for at modtage post via e-mail og derfor er afhængig af den fysiske post.

ÆldreSagen er bekymret over, at ministeren ved lovforslaget bemyndiges til administrativt at kunne udmønte fremtidige politiske aftaler inden for lovens rammer uden fornyet forelæggelse for Folketinget.

Med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 2, om præciseringen af, at en bevilling af "post til døren" alene gælder for den faste bopæl (folkeregisteradressen) fremhæver ÆldreSagen, at det er muligt at omadressere sin post i en periode på minimum 14 dage og maksimum 6 måneder, og personer, som har fået bevilget "post til døren", vil således reelt være afskåret fra denne ret under ophold i et fritidshus henover sommeren. Bevillingen om "post til døren" bør derfor efter ÆldreSagens opfattelse også gælde under kortere eller længere ophold på en anden adresse end folkeregisteradressen.

Kommentarer

Transportministeriet bemærker, at der ikke skønnes at være noget væsentligt antal personer med en bevilling af "post til døren" på den faste bopæl, som reelt har et tilsvarende behov under midlertidige ophold på andre adresser, herunder koloni- eller fritidshuse.

En kommunal afgørelse om, hvorvidt en ansøger om "post til døren" må anses for at være ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, jf. postlovens § 9, er nødvendigvis baseret på de forudsætninger og øvrige forhold, som er gældende på ansøgerens faste bopæl, dvs. på folkeregisteradressen. De samme forudsætninger og forhold behøver nødvendigvis ikke at være til stede på vedkommende borgers fritidshusadresse.

Der kan i øvrigt henvises til lovforslagets specielle bemærkninger om de administrative og praktiske problemer for både kommunerne og postvirksom-



hederne forbundet med en ordning, som udvider ”post til døren”-ordningen fra den faste bopæl til i princippet at skulle gælde overalt.

Side 15/16

Dansk Blindesamfund udtrykker tilfredshed med, at postbefordring af blindeforsendelser ikke ændres ved lovforslaget, selv om man er bekymret over, hvad der på sigt kan ske af forringelser i takt med liberaliseringen af postområdet og et stigende antal aktører/transportører. De frygtes, at der opstår en situation, hvor andre aktører vil opleve det som urimeligt, at de skal tage særlige hensyn til en gruppe som de blinde, især hvis de ikke sikres en kompensation.

Vedrørende intentionerne om etablering af et større antal postshops som en erstatning for det faldende antal posthuse finder Dansk Blindesamfund, at det i denne sammenhæng er det vigtigt at overveje og fokusere på, at postshops placeres på steder, som er lette at komme til, og at de indrettes på en tilgængelig måde.

For at forbedre synshandicappedes muligheder for at kunne agere, hente og levere post, foretage betalinger m.v., bør der samtidig gøres en indsats i forhold til fabrikker/leverandører af postautomater, således at disse gøres tilgængelige. Ifølge FNs handicapkonventions Art. 9 vil det være et krav, at tilgængelighed iagttages i videst muligt omfang, og eftersom det må antages, at der kan opnås meget ad programmeringsmæssig (software) vej, opfordrer Dansk Blindesamfund til, at disse synspunkter indgår i de fremtidige overvejelser og prioriteringer.

Kommentarer

Det er fortsat alene den befordringspligtige postvirksomhed, som er forpligtet til at tilbyde gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg. Forpligtelsen er således ikke ændret i forbindelse med åbningen af det danske postmarked, og blinde og synshandicappedes forhold i relation til modtagelse af post bliver således ikke påvirket ved lovforslaget.

Forbrugerombudsmanden henstiller ad lovforslagets § 1, nr. 4, om straf for tilsidesættelse af de ordensmæssige krav til korrekt aflevering af adresserede og uadresserede forsendelser, at det overvejes, om betegnelsen ”adresserede og uadresserede” forsendelser i postlovens § 7 også i postlovens forstand dækker alle typer forsendelser.

Kommentarer

Ønsket om tydeliggørelse er imødekommet i bemærkningerne til lovforslaget, idet der er blevet indføjet, at der ved en uadresseret forsendelse forstås enhver forsendelse, som ikke af afsender er forsynet med både navn og adresse på modtager.

KL har ikke bemærkninger til den økonomiske høring og kan tiltræde, at ændringerne i postloven ikke får økonomiske konsekvenser for kommunerne.



Landsforeningen Landsbyerne i Danmark har den overordnede holdning, at der som en nødvendig del af infrastrukturen fortsat skal opretholdes en post-service af høj kvalitet og med et fintmasket net af postkasser som postbetjeningssteder - også i landdistrikterne.

Side 16/16

Landsforeningen fremhæver, at lovændringen stort set kun vedrører bemyndigelser til ministeren. I den forbindelse har Landsforeningen ingen specifikke indvendinger.